

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignvm Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiae

In Qvinqve Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

Argumentum in Martyrologium Sanctorum Monachorum Ordinis S. P. N. Benedicti, iuxta illud In multitudine Electorum habebit laudem. Eccl. 24.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38397

LIGNI VITAE
LIBER TERTIVS.

DONNO ARNOLDO VVION
Belga Duacensi, & Monacho Casinensi,

AVCTORE.

Argumentum in Martyrologium Sanctorum Monacho-
rum Ordinis S. P. N. Benedicti, iuxta illud

In multitudine Electorum habebit laudem. Eccl. 24.

Vobis precedentibus libris, cum de principio, incremento, & progressu Sacratissime Religionis Benedictinae, tum etiam de clarissimis viris, qui quatuor diversis distincti Ordinibus, S. P. N. Benedicti dextram ambire conspiciuntur, & ad dignitates Ecclesiasticas promoti, auctoritate & doctrina, Ecclesiam Dei mirabiliter condecorarunt, & Ordinem Monasticum reddiderunt illustrem, egimus: Superest ut agamus nunc de Monachis illis & Sanctimonialibus in quinto Ordine per quandam Monachorum multitudinem in ipsius montis Supercilio representatis, qui vel sanctitatis merito, vel martyrii gloria Benedictionis nomen haereditarunt, & S. P. N. Benedictum in seipsis gloriosum fecerunt. Etenim si Urbibus, & nationibus integris, gloriosum est unum, aut alterum civem habuisse, qui vel doctrina, vel militari gloria, vel sanctitate excelluerit; & quibus id contigit, eorum memoriam ex annalibus, & antiquitate iactare solent, quasi unius virtus ad communem laudem pertineat, quanto magis gloriarum possit S. P. N. Benedictus, tam multis sanctis, tamque praestantibus filiis? Cum enim dicat Scriptura Divina, Gloria Patri est filius Prou. 15. & 16. sapiens, quantum S. P. N. sunt gloria, qui tantorum, & tam multorum filiorum sanctitate letatur? Innumerabiles namque fuerunt Monachi, viri magni, & hominum quoque opinione, ac fama celeberrimi, & sanctissimi, qui humana contemnerent, & despicerent, petulantiam omnem, libidinemque voluptatis frugerunt, domitiamque habuerunt, ac vitam in egestate cum virtute degentes, & animum ad caelestium bonorum contemplationem erigentes

Aa erigentes

erigentes, que erant miraculo fecerunt; & nullum in Diuina causa supplicium recusantes, id toleranter etiam perpeffi sunt, tradentes nimirum pro fidei Christiane incremento, uerique Dei gloria corpora sua ad supplicia, ut in celo perpetuas coronas mererentur, & triumphum iustissimum, atque iucundissimum agerent. Nos tamen non omnes hoc loco commemorabimus, quod esset infinitum, sed eos tantum qui præter doctrinam, & eruditionem excellentem, insuper etiam uirtutem & sanctitatem eximiam adiunxere. Quis enim multitudinem Sanctorum Ordinis S. P. Benedicti, vel solo etiam nomine enumerare valeat? quorum tantus fertur numerus, ut secundum Tritemium millenarium quintumdecimum, iuxta Petrum Messiam trigessimum, secundum alios trigessimumseptimum, & iuxta Petrum Bugiarum quinquagesimum excedere feratur? Quod si alicui hæc multitudo incredibilis uideatur, solius Casinensis Monasterij sanctos intueatur, & unde admirari desinat habebit. Fuerunt enim sacratissimi illius cœnobij Sancti canonizati, & in numerum Sanctorum relati (ut in cap. 2. lib. 1. diximus) quinque millia, quingenti, quinquaginta quinque: idque comprobatum inueni Casini in quodam libro ueteri M.S. camera R. P. Abbatis Casinensis deputato, in quo sic legebatur:

Sancti Monachi sub Regula S. P. N. Benedicti canonizati sunt numero quadraginta quattuor millia, & viginti duo: quorum quinque millia, quingenti, quinquaginta quinque, fuerunt Monachi Sacri Monasterij Casinensis, ibidemque sepulti.

Et certè si Martyres tantum illius Monasterij consideremus, qui diuersis temporibus à Saracenis, & Paganis pro Christi nomine sanguinem suum fundere non dubitarunt: eos autem præcipuè, qui sub S. Berthario Abbate martyrio sunt coronati, quorum infinitum numerum solius Dei noticia comprehendendi auctor uita ipsius S. Bertharii testatur, prædictum 555. numerum non solum reperiemus, uerumetiam supergredi inueniemus. Quod si monasterium illud solum tot Sanctos Monachos protulit, cetera Monasteria, qui numerum triginta septem millium (absque præposituris, & sanctimonialium Monasterijs, que numerum quindecim millium excedebant) attigisse feruntur, nullos peperisse arbitrabitur? nequaquam. Quis enim non legit Monachos nongentos in Benchorensi cœnobio à Pictis occisos fuisse? alios item nongentos à Danis in Gemeticensi? mille & amplius iterum à Danis in Anglia, cum S. Leofrona Abbatissa? Turonis à Normannis centum & sexdecim? Floriaci 60? Messane usque tertio à Piratis, Lerini ab infidelibus, in S. Vincentio prope Vulturnum, à Saracenis; Nonantula ab Hungaris, & alijs in cœnobijs, tam uirorum, quam mulierum,

mulierum, infinitos ferè per martyrij gloriam ad cœlos euolasse? Quibus si coniungantur Summi Pontifices, Archiepiscopi, Episcopi, Abbates, Monachi, Sanctimoniales, & Conuersi, in numerum Sanctorum sub Confessorum nomine relati, & in unum collati si conferantur, maiorem fortassis numerum efficient, quam qui ab Historicis adfertur. Et in exemplum nobis sit monasteriorum numerus, Monachorum, uidelicet, 37. millium, & Sanctimonialium quindecim, in precedentibus allatus, in quibus si per unumquodque cœnobium, vnus solummodo reperiretur Sanctus (quod omnino uerisimile est, nec puto ullum unquam fuisse monasterium, & si fuerunt, ea rariora, quod unius saltem Monachi, uel Sanctimonialis sanctitate illustratum non fuerit) profectò numerum quinquaginta duorum millium Sanctorum complere manifestum erit. Quid igitur de monasterijs illis, qui millenos, & amplius Sanctos Monachos, uel Sanctimoniales protulerunt? Sed hæc hæftenus.

Hæsitantibus autem nobis atque dubitantibus, quo ordine Alphabetico, uidelicet ut nonnulli fecerunt, uel Annalistico, ut Tritemius noster ex parte tractasse dignoscitur, aut aliquo alio modo de ipsis Sanctis nostris ageremus; in mentem tandem uenit Sanctissimum doctissimi Ioannis Molani desiderium, qui optare se dicebat, ut in omni Archiepiscopatu constitueretur quidam sacra historia notarius, qui faceret proprium Martyrologium de omnibus, & solis sanctis, qui in ipsius Archiepiscopatu, atq; subditis ei Episcopijs sanctitate floruerunt, uel quiescunt, imitando in ea re breuitatem Vsuarii, aut Bedæ: colligeretq; diligenter & fideliter, quicquid ad honorem Sanctorum suorum dignum iudicaret annotatione. Iuxta igitur tanti uiri uotum optimè facturum me existimaui, si Sanctos nostros omnes quos inuenire potuissem, Martyrologistico modo posteris manifestarem, ut eorum, non solum uita genus, conditio, uel ætas, uerumetiam natalicij proprii dies, & celebritates agnoscerentur, & agnitæ festiuius ab omnibus recolerentur. Cum enim, ut ait D. Ambrosius omnium Sanctorum Martyrum deuotissimè natalem celebrare debemus, cum præcipuè eorum solemnitas tota nobis ueneratione curanda est, qui in nostris domicilijs proprium sanguinem profuderunt. Nam licet uniuersi Sancti ubiq; sint, & omnibus profint, specialiter illi tamen pro nobis interueniunt, qui & supplicia pertulere pro nobis. Martyr enim cum patitur, non sibi tantum patitur, sed & ciuibus: sibi enim patitur ad requiem, ciuibus ad salutem. Exemplo enim eorum didicimus Christo credere, didicimus contumelijs uitam æternam querere, mortem didicimus non timere. Videte ergo quid martyribus debeamus, qui nec sibi uixerunt, nec sibi mortui sunt. Exemplum enim nobis reliquerunt, bene uiuendo, conuersationis: tolerando forrifer, passio-

passionis. Nam ideo Dominus per totum mundum diuersis in locis martyres pati uoluit, ut tanquam idonei testes nos presente quodam fidei exemplo suæ confessionis urgerent, ut humana fragilitas quæ predicationis Dominicæ aditū longiore nix credit, uel presente oculorum testimonio, Martyrio crederet beatorum. Cuncti igitur martyres deuotissime percolendi, sed specialiter ij uenerandi sunt à nobis, quorum reliquias possidemus. Hæc Ambrosius, qui specialem curam haberi uult de ijs Sanctis, quorum reliquias habemus, quiq; nobis conuiuendo bene uiuendo conuersationis, tolerando fortiter, passionis reliquerunt exempla: quorum etiam speciali patrocínio nos adiuuari dubitandum non est. Sicut enim & nos experti sumus (ut dicit D. Leo Papa in serm. de SS. Petro, & Paulo) & nostri probauere maiores, credimus atque confidimus inter cunctos labores istius uitæ, ad obtinendam misericordiam Dei semper nos specialium patronorum orationibus adiuuandos. Sicut quidam amicorum Job herissime dixit, Ad aliquem Sanctorum conuerrere, qui in sex tribulationibus liberabit te, & in septima non tangeret te malum. In fame eruet te de morte, & in bello de manu gladij, &c. Hos igitur suscipere, summissis laudibus esse ferre, quos Sancta Dei Ecclesia Christi Sanctos agnoscit; hos, quoad fieri potest, cum ceteris in rebus, tum in ipso Dei cultu, & sacris ceremonijs religionis conseruandis, quas hac tempestate perfidi heretici per effrenatam cupiditatem licentiam polluere & uiolare conantur, imitari debemus, atq; ita imitari, ut potius uitam amittamus, quam de more Deum diuosq; colendi, & de mysterijs, quæ sanctissimi Patres, sacrorum Antistites, & ipsa Catholica Ecclesia, Sancto afflata spiritu, ab ipsius Euangelicæ lucis exortu, per omnes ætates ad hæc usque tempora iugiter tenuerunt, quidquam diminutum patiamur. Sic enim ex ea, quæ quotannis in solennibus sacrorum diebus memoria diuorum ad excitandos piorum hominum animos ad similem uirtutem recolitur, in Ecclesia Dei, nos fructum beatæ æternæq; uitæ maximum percipimus. Quantum autem utilitatis, non solum Monastico Ordini, sed & omnibus Christiani Orbis partibus, ex horum Sanctorum Monachorum cognitione nascetur, non est nostrum uel innuere, nam nobis tacentibus facile perspicuum erit: hoc tantum dico, quod Molanus dicit, Per incertas historias, quia eæ à certis non secernantur, & eas quæ certæ & probatæ erant auctoritatis, in neglectum reuoluisse. Quid autem incertius Sanctorum Monachorum nostrorum rebus preclare gestis hæctenus fuit? quorum uita, ætas uidelicet, conditio, mors, & huiusmodi, ita in obscuris latuerunt, ut etiam si inquam Monachi fuissent, nesciretur? Quibus omnibus inquirendis, monachatu comprobando, ætate, & temporibus, quibus floruerunt designandis, & morte ipsa describenda,

Iob 5.

scribenda, quantum insudauerim, ipsi sciunt, qui mihi suas laudes recolare conanti adfuerunt; nunquam enim, ingenuè fateor, admirabilia eorum facta omnia oratione consequi mihi licuisset, maxime in tanta rerum cecitate, & penuria, ni orationibus eorum adiutus fuisset. In hoc autem presenti Martyrologio dedi operam, ut nihil à me dicatur, quod ab ijs, que mihi proposita esse debebant, alienum esse posset videri: & in quibus mihi deerat facultas alijs satisfaciendi, in illis ostendi, saltem non defuisse voluntatem. Sanctorum Catalogo insertos, & ab Ecclesia pro sanctis habitos, titulo, Sancti, vel Diti prenotavi; alijs, beatitudinis quidem luce iam fruuentibus, sed ab Ecclesia sacrosancta nondum, quod scirem, canonizatis, Beati, titulum apposui. Cuius quotusq; Ordinis fuerit diligenter quantum potui adnotavi, ut omnibus quod suum erat redderetur, & Candidi, aut alterius coloris, à Nigrorum Monachorum Sanctis secernerentur. Quam potui maxime effeci, ut nullus omnino Sanctus mea industria apponeretur, cuius festiuitatem ea die recoli probare nequirem; deficientibus tamen in tribus, aut quattuor ad summum, si rectè memini, diebus, Sanctis, ne Martyrologium aliqua ex parte mutilum, aut imperfectum remaneret, ex verisimili quadam coniectura, in iisdem Sanctos nonnullos inserui, sub correctione tamen. Nonnulla quoque alia in presenti tractatu apposui, que diligens Lector ex frequenti lectione recognoscet: omnia tamen ad laudem Dei, proximorum edificationem, & sanctorum Monachorum nostrorum gloriam: quos omnes quam humillimè deprecor, in quorum honorem hoc opus congeffi, ut mihi peccatori, quod minus, aut perperam feci, ignoscant; & tam Vobis omnibus, qui hæc legitis, quam mihi, suis meritis, & suffragijs patrociniùm ferre dignentur.